

Sygn. akt VIII U 1026/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Zofia Kubalska

Protokolant – sekretarz sądowy Ewelina Parol

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017 roku w Lublinie

sprawy K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokości emerytury

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 1 marca 2017 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 1026/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 1 marca 2017 roku dokonał waloryzacji od dnia 1 marca 2017 roku emerytury K. P. na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2016 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 2) oraz na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887, tekst jedn. ze zm.). Kwota świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2017 roku, tj. 882,56 złotych została podwyższona poprzez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 100,44 % i wynosi 886,44 złotych. Z uwagi na fakt, że kwota podwyżki jest niższa niż 10,00 złotych, do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2017 roku dodano kwotę waloryzacji w wysokości 10,00 złotych. Tym samym od dnia 1 marca 2017 roku emerytura po waloryzacji wyniosła 892,56 złotych (decyzja – k. 33 akt (...)).

K. P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji. Wskazała, że kwota na dzień 28 lutego 2017 roku jest zaniżona, ponieważ jest całkowicie niezdolna do pracy, co stwierdził organ rentowy (odwołanie – k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy uzasadniał, że emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację i obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji. Kwota waloryzacji nie może być niższa niż gwarantowana kwota waloryzacji wynosząca 10 złotych. Wysokość zwaloryzowanej emerytury wnioskodawcy ustalono poprzez dodanie do kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2017 roku kwoty waloryzacji – 10 złotych. Tym samym zdaniem organu rentowego decyzja odpowiada prawu (odpowiedź na odwołanie – k. 3 a.s.).

Na rozprawie w dniu 20 września 2017 roku wnioskodawczyni wyjaśniła, że jej zdaniem z uwagi na orzeczoną niezdolność do pracy należy jej się minimalna wysokość emerytury, tj. 1.000,00 złotych.

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

K. P., urodzona w dniu (...), na podstawie decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. od dnia 24 sierpnia 1979 roku przebywała na rencie inwalidzkiej, a następnie rencie z tytułu trwałej całkowitej niezdolności do pracy (decyzja – k. 11 a.r.).

W dniu 31 stycznia 2012 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę (wniosek – k. 1-6 akt (...)).

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2012 roku organ rentowy ustalił dla wnioskodawczyni prawo do renty na dalszy okres z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na stałe od dnia 1 kwietnia 2012 roku. Wysokość świadczenia wyniosła 799,18 złotych (decyzja – k. 11 akt (...)).

W dniu 15 maja 2012 roku K. P. złożyła pismo, w którym wycofała wniosek o emeryturę. W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 21 maja 2012 roku, znak (...) przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia(...) roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Emerytura przyznana w kwocie 597,35 złotych była niższa od dotychczas wypłacanej renty, wobec czego organ rentowy podwyższył ją do kwoty 799,18 złotych. Ponadto na poczet należności od dnia 4(...)roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w kwocie 3.119,38 złotych organ rentowy zaliczył kwotę 2.320,20 złotych z tytułu wypłaty renty za okres od dnia(...)do dnia 31 maja 2012 roku (wniosek – k. 28, decyzja – k. 30 akt (...)).

K. P. w dniu 20 czerwca 2013 roku złożyła kolejny wniosek o emeryturę. W wyniku jego rozpatrzenia organ rentowy wydał w dniu 12 lipca 2013 roku decyzję, znak (...) o przyznaniu emerytury od dnia 1 czerwca 2013 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia wyniosła 625,73 złotych i była mniej korzystna niż emerytura przyznana decyzją z dnia 21 maja 2012 roku, znak (...), w związku z czym uległa zawieszeniu (wniosek – k. 1-3, decyzja – k. 8 akt (...)).

W dniu 1 marca 2017 roku Zakład wydał zaskarżoną decyzję dokonując od tego dnia waloryzacji przyznanej emerytury w wysokości ustalonej na dzień 28 lutego 2017 roku. Wysokość świadczenia po waloryzacji wyniosła 886,44 złotych (decyzja – k. 33 akt (...)).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony w całości na podstawie akt ubezpieczeniowych wnioskodawczyni, których treść i forma nie była kwestionowana. Okoliczności w nich stwierdzone także nie były sporne.

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności Sąd zwraca uwagę, że wydając zaskarżoną decyzję z dnia 1 marca 2017 roku organ rentowy nie rozstrzygał bezpośrednio o wysokości świadczenia. Przedmiotem decyzji jest jedynie coroczna waloryzacja przyznanego świadczenia. Z odwołania oraz wyjaśnień K. P. wynika natomiast, że domaga się ona podwyższenia kwoty emerytury do obecnej wysokości minimalnej, tj. 1.000,00 złotych. Takie roszczenie nie może być przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie przed Sądem Okręgowym. Przedmiot sporu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem zaskarżonej decyzji organu rentowego. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 roku, II UK 84/10, LEGALIS nr 315923). Innymi słowy w toku niniejszej sprawy należało uznać, że skoro w zaskarżonej decyzji z dnia 1 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie orzekał o warunkach przyznania emerytury w minimalnej wysokości, to taka okoliczność nie może być rozstrzygana w toku postępowania sądowego. Zaskarżona decyzja dotyczy bowiem tylko waloryzacji.

Przechodząc natomiast do podstawy prawnej zaskarżonej decyzji należy przywołać treść art. 88 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887, tekst jedn. ze zm.), zgodnie z którymi emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

W związku z nowelizacją powyższego przepisu na mocy ustawy z dnia 2 grudnia 2016 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw do art. 88 ust. 2 omawianej ustawy dodano regulację, zgodnie z którą w wyniku przeprowadzonej waloryzacji kwota świadczenia nie może ulec obniżeniu (Dz. U. z 2017 r., poz. 2). Ponadto zgodnie z art. 5 ust. 1 cytowanej ustawy kwota waloryzacji nie może być niższa niż 10 złotych.

Wskaźnik waloryzacji ogłaszany jest w drodze komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego (art. 89 ust. 6 ustawy emerytalnej).

Zastosowany przez organ rentowy wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2017 roku wynosi 100,44 % zgodnie z komunikatem ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2017 roku z dnia 10 lutego 2017 roku (M.P. z 2017 roku, poz. 187).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych na dzień 28 lutego 2017 roku ustalił kwotę świadczenia K. P. w wysokości 882,56 złotych. Mnożąc tę kwotę przez wskaźnik waloryzacji w wysokości 100,44 % otrzymana kwota emerytury wynosi 886,44 złotych. Zwiększenie świadczenia jest zatem mniejsze niż minimalna kwota 10 złotych ($886,44 - 882,56 = 3,88$), w związku z czym organ rentowy zwiększył świadczenie o tę minimalną kwotę ustalając jego wysokość na kwotę 892,56 złotych ($882,56 + 10 = 892,56$).

Zaskarżona decyzja okazała się zatem prawidłowa zarówno pod względem prawnym, jak i rachunkowym. Organ rentowy oparł się na właściwej podstawie prawnej i dokonał poprawnych obliczeń. Tym samym odwołanie K. P. podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy w Lublinie na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.